

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. LIII. Quòd languens non indiguit necessitate naturæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

ORDINIS PRAEMONST. 173
tis, audiret: Ista quidem Ecclesia misericordia se reddidit indignam; sed, propter te, manus iustissimæ ultionis meæ suspenditur ad tempus.

CAPVT LIII.

Quòd languens non indignit necessitate naturæ.

BENEFICIA Dei, quibus super humanam naturam auctus fuit noster IOSEPH, huius Capituli breuitas explicabit. Decubuit aliquando, vt putabatur, corporis infirmitate consueta, & (vt postea veriùs comperitum est) languebat, Charitatis iaculo vulneratus. Iacuit itaque super stratum suum toto triduo continuato, ita vt nullus omnino per totum tempus illud ad ipsum accederet gratia visitandi. Solebat enim ipse & hoc mihi sæpiùs replicare, quòd aliquando hominum gratia ita fuit ab ipso sublata, vt quibusdam, quidquid ageret, penitè
rùs

tus displiceret; alij verò, quidquid ei accideret, non curarent. Cùm ergo sic sine visitatione iaceret; venit tandem ad eum Frater quidam, cuius iam sepè in hoc scripto feci sine nomine mentionem: & decumbentem inuenit. Cui Frater; Quid est, inquit, quòd sic decumbis? Languedo, ait. Ille; Quanto, inquit, tempore languisti? Respondit: Triduum iam est, quòd ab hoc lectulo non surrexi. At ille; Numquid, ait, non surrexisti etiam ad necessitatem naturæ? Respondit IOSEPH: Ego quidem scio, nequaquam me per triduum resurrexisse: sed, propter Deum, subleua me; & vide, ne fortè aliquid inhonesti acciderit nescienti. Hoc autem dicebat, volens inducere Fratrem, vt ab huiusmodi inquisitione cessaret; ne hoc incredibile secretum fieret manifestum. Sustulit ergo eum, vt petierat, lectulumque respexit; sed nihil indecori nec indecoris est inuentum. Tunc Frater ille, qui iam consue-

tudi-

ORDINIS PRAEMONST. 175
tudine doctus erat secreta sua rimari,
& nihil circa eum fieri sine causa;
Rogo te, inquit, ne abscondas à me
mysterium hoc. Quid est, quòd toto
triduo decumbens, nullis naturæ ne-
cessarijs eguisti? At I O S E P H, Fratris
familiaritate deuietus, precibusque
constrictus, aperuit veritatem. Ego,
inquit, quando naturali infirmitate
decumbo, naturæ necessitatibus me,
sicut & te, & quemuis hominem, est
necessarium subiacere. Cùm verò Do-
minus I E S U S mihi languorem im-
mittit, ab omnibus naturæ necessarijs
liber existo. Verè liber, quem Dei Fi-
lius liberauit: verè liber, qui in sanctis
languoribus suis potuit naturæ præ-
ceptis minimè subiacere. Quantam,
putamus, sanitatem spiritus in his lan-
guoribus consecutus est, in quibus
corpus sic euaserat omnia detrimenta
naturæ? Si corpus tantæ fortitudinis
existit, vt nec refectione nec euacua-
tione indigeat; spiritus quomodo ve-
geta-

*Languens
IOSEPH
amore diui-
no, natura
necessitati-
bus non vi-
debatur
subiectus.*

getatur? Corpus, vas stercorum, esca vermium, super hominem, super naturam est, gloriam hominis iam glorificati præterdit; quantum proficit spiritus, quantâ gloriâ sublimatur? O si videre liceat, sapere, & gustare, qualis sit iste languor, qui tantas vires etiam corruptibili corpori administrat! O si mori liceat hoc languore! Benedictus es tu, Domine I E S U, Pater Rectorque naturæ, qui abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & tuo ea Paruulo reuelasti.

CAPVT LIV.

Quòd bibit de lagena vacua.

CREDO, non minùs mirabile & naturæ contrarium, quod subiungo. Quia Domini Benedictus, in tanta debilitate corporis, quam sustinuit in itinere, nec equo nec aliquibus vehiculis utebatur: consueuerat paruum secum portare lagunculam, trium hau-